

и азъ — че не може аслх да бжде друго-яче, — че трѣбва да се вѣрва на Миларова, че дѣйствително той е искалъ да отстрани тоя заговоръ. Сега, г-да сѣдии, азъ казахъ и вчера, че у насъ за приготовителни дѣйствия, за комплотъ противъ особата на Негово Царско Височество, не се прѣдвижда наказание. Тогава има наказание у нашитѣ закони за комплотъ, когато той не се изпълнилъ по причини независящи отъ виновника — само тогава има наказание. Ако вий подиръ изслушванието на моитѣ обяснения и подиръ изслушванието на обвинителната властъ, намѣрите пакъ, че не по добрата воля на обвиняемия е станало това отказване, това раскайване, както каза той, което той тълкува така, че веднага щомъ се видѣлъ съ майка си, силно се раскаялъ и съвсѣмъ оставилъ тоя планъ на страна; ако, при всичко това, вий пакъ намѣрите, че по причини независящи отъ Миларова не сж е изпълнило неговото намѣрение, то тогава, разбира се, ще приложите тоя законъ, който говори за това нѣщо, тоя законъ, който е цитиранъ въ обвинителния актъ, а не оня законъ, който говори за атентатъ противъ особата на Негово Царско Височество Княза, именно оня законъ, който говори за покушенията, които имахъ честъ да обясня доста обширно. Г-да сѣдии! Даже да намѣрите, че всичко което се приписва на моя довѣрителъ, че го е извършилъ така, както се поддържа отъ поч. прокурорскій надзоръ и отъ сѣдебното дирение, — само че се калифицира по-друго-яче, — туй ако намѣрите г-да сѣдии, вий ще вземете прѣдъ видъ условията, при които той е извършилъ това съзаклатие. Тия условия, г-да сѣдии, сж, както ви казахъ, първо срѣдата, въ която той е живѣлъ и отдалеченъ отъ отечеството му още отъ 9 Августъ 1886 год.; той е билъ отдалеченъ отъ своето отечество, живѣлъ въ Влашко и въ Руссия, намиралъ сж е въ чужда срѣда, може ясно да се каже, г-да сѣдии, въ срѣда, която не е помогнала за неговитѣ добри настроения къмъ своето отечество и къмъ Негово Царско Височество Княза, но напротивъ, която е помогнала само за лоши настроения къмъ него. Освѣнъ това, ще да вземете прѣдъ видъ Миларова такъвъ, какъвто си е, когато отговаряте на въпроса, ако го намѣрите за виновенъ, по чл. 2 отъ закона за прѣстѣпнитѣ дѣяния шротивъ особата на Негово Царско Височество. По тоя въпросъ, г-да сѣдии, считамъ за не излишно да ви припомня неговия дневникъ, въ който той най-добрѣ се рисува. Дневника е най-голѣмото оглѣдало въ